

Opinia Komitetu Regionów „Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego”

(2012/C 225/09)

KOMITET REGIONÓW

- Z zadowoleniem stwierdza, że Europejski Fundusz Społeczny (EFS) zachowuje swoje cechy funduszu strukturalnego oraz że nie przekształca się w europejską politykę sektorową, lecz pozostaje solidnym elementem polityki spójności UE.
- Żywi wątpliwości co do tego, czy skromny wzrost środków przeznaczonych na EFS okaże się wystarczający, aby wesprzeć przypisane temu funduszowi ambitne cele.
- Wzywa do jak najszybszego znalezienia bardziej odpowiedniej, innej niż dla EFS, podstawy prawnej dla działań dotyczących pomocy żywnościowej dla osób najbardziej potrzebujących.
- Wyraża zaniepokojenie, że wskutek „pełnej zgodności” EFS z celami strategii „Europa 2020” ulegną ograniczeniu określone w traktacie zadania, jakie fundusz realizuje w ramach polityki spójności (dot. obszarów wiejskich, regionów, w których przemysł podlega przemianom, regionów wyspiarskich, przygranicznych i górskich).
- Wyraża ubolewanie, że we wniosku nie wspomina się o wspieraniu modelu flexicurity na rynku pracy, który jest objęty jedną ze zintegrowanych wytycznych strategii „Europa 2020” (wytyczna siódma).
- Popiera przepis, który przewiduje, że w przypadku każdego państwa członkowskiego co najmniej 20 % całkowitych zasobów EFS będzie przeznaczonych na realizację celu tematycznego „promowanie włączenia społecznego i zwalczanie ubóstwa”.
- Choć popiera dążenie do koncentracji tematycznej, nie aprobuje wybranej przez Komisję metody i procedury realizowania tego celu i opowiadałby się za większą elastycznością.
- Wyraża rozczarowanie faktem, że art. 6 proponowanego rozporządzenia, który dotyczy udziału partnerów, ani motyw 9 absolutnie nie wspominają o samorządzie terytorialnym, a ograniczają się do wymienienia partnerów społecznych i organizacji pozarządowych.
- Wyraża zdziwienie, że we wniosku Komisji nie przewidziano, na wzór obowiązującego rozporządzenia, współpracy transgranicznej i międzyregionalnej, które uzupełniałaby współpracę transnarodową.
- Wyraża zadowolenie, że wskazuje się na potrzebę mobilizacji podmiotów regionalnych i lokalnych do realizacji strategii „Europa 2020” oraz możliwość wykorzystania paktów terytorialnych do osiągnięcia tego celu; wolałby również szersze ich wykorzystanie w innych funduszach.

Sprawozdawca	Konstantinos SIMITSIS (EL/PSE), burmistrz Kawali
Dokument źródłowy	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1081/2006 COM(2011) 607 final – 2011/0268 (COD)

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

A. Uwagi ogólne

1. Z zadowoleniem stwierdza, że Europejski Fundusz Społeczny (EFS), który jest niezbędnym narzędziem służącym wspieraniu zatrudnienia i włączenia społecznego oraz eliminowaniu ubóstwa, zachowuje swoje cechy funduszu strukturalnego oraz że nie przekształca się w europejską politykę sektorową, lecz pozostaje solidnym elementem polityki spójności UE, i to także po roku 2013.

2. Pochwala, że zachowano, zreorganizowano i wzbogacono zasadnicze cele tematyczne interwencji EFS, które dzielą się na cztery kategorie, przy czym każdej z nich towarzyszy znaczna liczba priorytetów inwestycyjnych.

3. W szczególności wyraża zadowolenie, że w czasach, gdy ochrona socjalna wydaje się absolutnie niezbędna, w sytuacji gwałtownego kryzysu gospodarczego dotyczącego wielu obywateli europejskich, nadaje się pierwszoplanowe znaczenie „promowaniu włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa”, które stało się zasadniczym celem tematycznym działań EFS.

4. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję skromnego zwiększenia kwoty dostępnych dla EFS środków, która sięgnie 84 mld euro i stanowić będzie 25 % łącznego budżetu polityki spójności na okres programowania 2014–2020, wobec – odpowiednio – ok. 75 mld euro i 23 % w przypadku bieżącego okresu programowania.

5. Niemniej jednak żywi wątpliwości co do tego, czy ów skromny wzrost środków przeznaczonych na EFS okaże się wystarczający, aby wesprzeć przypisane temu funduszowi ambitne cele; zwłaszcza że w rzeczywistości wzrost ten jest mniejszy, niż mogłoby się wydawać, ponieważ minimalna kwota zasobów EFS obejmuje przesuniętą z budżetu wspólnej polityki rolnej kwotę 2,5 mld euro na pomoc żywnościową dla najbardziej potrzebujących.

6. Wyraża wątpliwości, czy pomoc żywnościowa dla osób najbardziej potrzebujących, którą KR zasadniczo silnie popiera, jest objęta celami określonymi w art. 162 TFUE. Odnotowuje ponadto, że pomoc żywnościowa dla osób najbardziej potrzebujących nie jest wymieniona ani w głównym tekście projektu rozporządzenia w sprawie EFS, ani wśród obszarów interwencji (w szczególności art. 3 dotyczący zakresu wsparcia). Wzywa zatem do jak najszybszego znalezienia bardziej odpowiedniej, innej niż dla EFS, podstawy prawnej dla działań dotyczących pomocy żywnościowej dla osób najbardziej potrzebujących.

7. Zastanawia się, czy nie należałoby ustalić ambitniejszych celów dla środków finansowych polityki spójności w ogóle,

a EFS w szczególności, w okresie, gdy Europę z wielką siłą dotyka kryzys gospodarczy o dramatycznych skutkach społecznych.

8. Wyraża rozczarowanie, że Komisja raz jeszcze nie miała odwagi przyjąć stanowiska KR-u dotyczącego konieczności mierzenia postępu za pomocą innych niż PKB kryteriów, które obejmują parametry ekonomiczne, społeczne i środowiskowe.

9. Wzywa Komisję Europejską i inne właściwe organy Unii, by wzmogły wysiłki w celu umożliwienia wykorzystania najnowszych danych statystycznych: za lata 2009–2011 w przypadku państw członkowskich i za okres 2008–2010 w przypadku regionów (zamiast danych – odpowiednio – za lata 2007–2009 i 2006–2008), tak aby można było jak najdokładniej opisać niezwykle niekorzystną sytuację gospodarczą oraz aby EFS mógł stawić czoła zwiększonym skutkom tej sytuacji potrzebom. Z uwagi na równość wobec prawa domaga się, by metodologia przydzielania funduszy gwarantowała w każdym przypadku, iż regiony, które nadal będą objęte celem konwergencji, będą miały prawo do większej pomocy finansowej niż regiony w okresie przejściowym.

10. Sprzeciwia się wszelkim pomysłom wprowadzenia klauzul dotyczących warunków makroekonomicznych, tym bardziej w odniesieniu do EFS, jako że wraz z ich ustanowieniem samorządy regionalne, a w ostateczności beneficjenci funduszu – którymi, zgodnie z art. 2 ust. 3 wniosku Komisji, są „obywatele, w tym grupy w niekorzystnej sytuacji, np. osoby długotrwale bezrobotne, niepełnosprawne, migranci, mniejszości etniczne, społeczności marginalizowane i osoby zagrożone wykluczeniem społecznym”, a także przedsiębiorstwa – byłiby karani za ewentualne opóźnienia rządów centralnych w przeprowadzaniu reform, do których wdrożenia rządy te się zobowiązały w ramach krajowych programów reform.

11. Wyraża zaniepokojenie, że niektóre punkty wniosku Komisji rodzą problemy związane z naruszeniem zasad pomocniczości i proporcjonalności – chodzi tu na przykład o punkty dotyczące koncentracji tematycznej, ograniczające możliwości dostosowywania wsparcia z EFS do potrzeb i specyfiki poszczególnych regionów.

12. Przypomina, że na mocy traktatów Komisja jest zobowiązana przestrzegać zasady pomocniczości, która jest przedmiotem szczególnego zainteresowania Komitetu, jako że artykuł 2 Protokołu w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności określa, iż towarzyszące procedurze przyjęcia aktu ustawodawczego konsultacje, „w stosownym przypadku, powinny uwzględniać wymiar regionalny i lokalny przewidywanych działań”. Ponadto w art. 5 tego protokołu ustalono szczególne wymogi dotyczące obowiązku wystarczającego uzasadnienia przez Komisję przedkładanych wniosków. Ponieważ w omawianym tu wniosku ograniczono się do zwykłej ogólnikowej i niejasnej wzmianki o konieczności zapewnienia skuteczności interwencji EFS, trudno stwierdzić, by spełniał on te wymogi.

13. Zwraca uwagę, że przewidziane przepisy o wiążącym charakterze dotyczące minimalnych przydziałów i kwot, ograniczeń w zakresie koncentracji tematycznej i współpracy transnarodowej stwarzają ryzyko, że Komisja, zamiast być strategicznym partnerem i doradcą, stanie się organem kontrolnym, którego zadanie będzie się ograniczać do sprawdzania i poświadczania zgodności programów państw członkowskich i regionów z kryteriami określonymi na poziomie europejskim, które mogą być całkiem nieodpowiednie do ich potrzeb.

14. Popiera utworzenie nowej pośredniej kategorii regionów, których PKB wynosi 75–90 % średniej Unii, lecz opowiada się także za tym, aby prawo korzystania ze środków EFS przysługiwało wszystkim regionom, również tym, które według średnich statystycznych nie odnotowują opóźnień w rozwoju, jednak często borykają się z problemami związanymi ze spójnością społeczną, ponieważ na ich terenie występują obszary ubóstwa i zapóźnienia rozwojowego.

15. Uważa w każdym razie, że nowa metoda klasyfikacji regionów nie powinna prowadzić do bardzo gwałtownego spadku kwoty wsparcia przyznanego regionom w porównaniu z bieżącym okresem programowania, i wnosi, by przewidziano zabezpieczenie, które gwarantuje, że w okresie 2014–2020 regiony otrzymają wsparcie nie niższe od dwóch trzecich kwoty przyznanej im w latach 2007–2013.

16. Z zadowoleniem przyjmuje zamiar określenia priorytetów przydziału dla EFS, lecz wzywa do zmniejszenia wielkości procentowych, aby były bardziej proporcjonalne i zapewniały państwom członkowskim i regionom niezbędną elastyczność w odniesieniu do planowania, które powinno być realizowane jak najbliżej źródła lokalnych możliwości i problemów.

17. Jest zdania, że minimalne przydziały dla EFS dla różnych kategorii regionów powinny mieć charakter orientacyjny, dzięki czemu będzie można je indywidualnie dostosowywać w przypadku poszczególnych regionów w czasie negocjowania umowy o partnerstwie.

18. Pozytywnie ocenia fakt, że UE będzie kontynuować wysiłki mające na celu zapewnienie koordynacji i spójności między interwencjami różnych funduszy strukturalnych, a zwłaszcza komplementarności między działaniami prowadzonymi za pomocą EFRR i EFS w ramach polityki spójności i strategii „Europa 2020”, co umożliwi uzyskanie znacznych synergii.

19. Z jednej strony popiera wysiłki zmierzające do wspierania udziału partnerów społecznych i organizacji pozarządowych w procesie planowania i wdrażania EFS.

20. Z drugiej strony jednak z ubolewaniem podkreśla, że Komisja nieufnie traktuje władze lokalne i regionalne, które są – i powinny pozostawać – kluczowymi podmiotami w planowaniu i wdrażaniu programów operacyjnych.

B. Zadania i zakres działań EFS

21. Pozytywnie ocenia ogólną zasadę przewodnią dotyczącą powiązania zadań i interwencji EFS ze strategią „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego.

22. Niemniej wyraża zaniepokojenie, że wskutek „pełnej zgodności” EFS z celami strategii „Europa 2020” ulegną ograniczeniu określone w traktacie zadania, jakie fundusz realizuje w ramach polityki spójności, a w szczególności zadanie pole-

gające na wspieraniu jak najspójniejszych i jak najbardziej zintegrowanych strategii planowania, z należyтым uwzględnieniem wymiaru terytorialnego.

23. Uważa, że w kontekście zgodności EFS z celami strategii „Europa 2020” kluczowym zadaniem funduszu jest zmniejszanie zacoferowania regionów znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, o których mowa w art. 174 Traktatu o funkcjonowaniu UE (obszary wiejskie; regiony, w których przemysł podlega przemianom; regiony wysunięte najbardziej na północ, o bardzo małej gęstości zaludnienia, czy też regiony wyspiarskie, przygraniczne bądź górskie). KR powtarza swoje obawy, że EFS może z zasadniczej dźwigni polityki spójności stać się instrumentem służącym wyłącznie strategii „Europa 2020”.

24. Wyraża również ubolewanie, że podczas dostosowywania EFS do celów strategii „Europa 2020” nie uwzględniono odpowiednio szczególnej i unikalnej sytuacji regionów najbardziej oddalonych, uznanej w art. 349 TFUE.

25. Pozytywnie ocenia i popiera całościowe i spójne podejście, jakie Komisja przyjęła do sformułowania zakresu pomocy z EFS, która ma wspierać cztery cele tematyczne bezpośrednio i cztery inne pośrednio, z łącznej liczby jedenastu określonej w artykule 9 ogólnego rozporządzenia w sprawie funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych na rzecz inteligentnego, trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego. Te cele tematyczne są z kolei rozbite na 18 priorytetów inwestycyjnych.

26. Podkreśla, że dzięki temu EFS będzie nadal realizować przypisane mu w traktacie fundamentalne zadanie „poprawy możliwości zatrudniania pracowników”, a zarazem będzie mógł reagować na potrzeby społeczne wynikające z niezwykle niekorzystnej sytuacji gospodarczej, dzięki „promowaniu włączenia społecznego i zwalczaniu ubóstwa”, które z priorytetu inwestycyjnego stało się konkretnym celem tematycznym.

27. Wyraża ubolewanie, że we wniosku nie wspomina się o wspieraniu modelu flexicurity na rynku pracy, który jest objęty jedną ze zintegrowanych wytycznych strategii „Europa 2020” (wytyczna siódma).

28. Wyraża zadowolenie, że w okresie, gdy inwestycje publiczne w sektorach kształcenia, badań i rozwoju technologii cechuje tendencja spadkowa, EFS zapewnia konkretne wsparcie w tych dziedzinach. Opowiada się za otwarciem EFS na inwestycje w kapitał rzeczowy, które mają związek z celami funduszu, np. w infrastrukturę edukacyjną.

29. Wzywa do umieszczenia wzmianki w rozporządzeniu w sprawie ESF dotyczącej obszarów o niekorzystnych warunkach przyrodniczych lub demograficznych, na wzór wzmianki zawartej w art. 10 projektu rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

30. Z uwagi na poważne zmiany demograficzne, które zachodzą w wielu państwach członkowskich i wymagają szeroko zakrojonego dostosowania struktur edukacyjnych, uważa za niezbędne uwzględnienie tej kwestii w ramach priorytetów inwestycyjnych. Wychodzi z założenia, iż w związku ze zmianami demograficznymi, na mocy art. 3 ust. 1 lit. b) pkt iii można również wspierać inwestycje w zapewnianie trwałych struktur edukacyjnych, włączając w to zapotrzebowanie na wykwalifikowane kadry.

31. Ze szczególnym zadowoleniem stwierdza, że wiele dziedzin interwencji stanowiących priorytety inwestycyjne ma bezpośredni związek z kompetencjami władz lokalnych i regionalnych, co zatem powinno pomóc tym władzom w wypełnianiu ich zadań. Sytuacja ta sprawia jednocześnie, że samorządom tym należy pilnie przyznać kluczowe miejsce w procesie opracowywania i wdrażania odpowiednich programów operacyjnych.

32. Wzywa Komisję, by wyjaśniła treść niektórych priorytetów inwestycyjnych, ilekroć jest ona niejasna, i położyła większy nacisk na inne, a w razie potrzeby stworzyła nowe, np. w odniesieniu do promowania wymiaru terytorialnego interwencji EFS.

C. Spójność i koncentracja tematyczna

33. Wyraża zadowolenie, że przewiduje się, iż państwa członkowskie, podejmując wyzwania wskazane w krajowych programach reform, będą zobowiązane do zapewnienia spójności swoich strategii i działań określonych w programach operacyjnych, tak że będą się przyczyniały do osiągnięcia głównych celów strategii „Europa 2020” w zakresie zatrudnienia, edukacji i ograniczenia ubóstwa, zważywszy że polityka spójności wymaga zdrowego otoczenia makroekonomicznego, aby mogła przynieść maksymalne efekty.

34. Zwraca uwagę na jeszcze jeden fragment tekstu, w którym proponowane sformułowanie („zapewniają spójność strategii i działań określonych w programach operacyjnych oraz koncentrację strategii i działań na podejmowaniu wyzwań wskazanych w krajowych programach reform”, podczas gdy obowiązujące rozporządzenie wymaga, aby strategie te i działania się do tego przyczyniały) zwiększa ryzyko, że EFS przestanie pełnić funkcję głównej dźwigni polityki spójności i zostanie sprowadzony do roli narzędzia służącego wyłącznie realizacji strategii „Europa 2020” (zob. pkt 21–24 powyżej).

35. Jeśli chodzi o zwiększone wysiłki w zakresie koncentracji finansowania, popiera przepis, który przewiduje, że w przypadku każdego państwa członkowskiego co najmniej 20 % całkowitych zasobów EFS będzie przeznaczonych na realizację celu tematycznego „promowanie włączenia społecznego i zwalczanie ubóstwa”.

36. Zastanawia się, czy przewidywany na ten cel minimalny odsetek 20 % (czyli 16,8 mld EUR na cały okres) okaże się efektywny, skoro sama Komisja przyznaje w swoim wniosku, że ubóstwo i wykluczenie społeczne zagrażają jednej czwartej Europejczyków, tj. ponad 113 mln osób.

37. Choć popiera dążenie do koncentracji tematycznej, nie aprobuje wybranej przez Komisję metody i procedury realizowania tego celu, określonej w art. 4 ust. 3 wniosku dotyczącego rozporządzenia. Narzucenie obowiązku koncentracji kwot dostępnych w każdym programie operacyjnym na maksymalnie czterech spośród ogółem osiemnastu priorytetów i ustalenie szczególnie wysokich wskaźników tej koncentracji, wynoszących od 80 do 60 % zależnie od kategorii regionów, jest sprzeczne z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, ponieważ może się okazać, że mechanizm ten nie pozwoli na uwzględnienie potrzeb i priorytetów poszczególnych regionów.

38. Opowiadałby się natomiast za procedurą koncentracji finansowania, którą charakteryzowałyby, po pierwsze, niższe od zaproponowanych przez Komisję wskaźniki koncentracji środków dostępnych w każdym programie operacyjnym oraz,

po drugie, cztery priorytety inwestycyjne jako orientacyjna liczba, która stanowiłaby europejską wartość progową i mogłaby zostać zwiększona do sześciu priorytetów podczas negocjacji programów operacyjnych, z myślą o osiągnięciu celu dotyczącego koncentracji, a zarazem uwzględnieniu potrzeb i priorytetów każdego regionu.

D. Narzędzia monitorowania i oceny

39. Zgadza się co do zasady z przyjęciem systemu wspólnych wskaźników produktu i rezultatu dotyczących programów. Rozpoczęto tym samym znacznie opóźnione działania na rzecz harmonizacji zasad oceny wyników interwencji EFS, co w znacznej mierze przyczyni się do poprawy wiarygodności, jakości i przejrzystości procedur monitorowania.

40. Niemniej jednak uważa, że jako że trudniej jest mierzyć skutki działań finansowanych ze środków EFS niż wpływ innego rodzaju interwencji oraz jako że w obecnej wczesnej fazie harmonizacji wskaźników pomiaru wyników programów wspólne wskaźniki zaproponowane przez Komisję nie zostały jeszcze przetestowane, wskaźniki te powinny posiadać wartość informacyjną, a nie obowiązkową, a w szczególności nie powinny być powiązane z „uwarunkowaniem wynikami”.

41. Sądzi natomiast, że można sprostać potrzebie poprawy wiarygodności, jakości i przejrzystości procedur monitorowania, umożliwiając władzom poziomowi krajowego i niższego negocjowanie i określanie między sobą „wewnętrznych wskaźników rezultatów specyficznych dla programu”, które powinny wzorować się, częściowo lub całkowicie, na wspólnych wskaźnikach produktu i rezultatu zaproponowanych przez Komisję, z uwzględnieniem niezbędnej elastyczności podczas ich przyjmowania.

E. Udział partnerów

42. Wyraża rozczarowanie faktem, że art. 6 proponowanego rozporządzenia, który dotyczy udziału partnerów, ani motyw 9 absolutnie nie wspominają o samorządzie terytorialnym, a ograniczają się do wymienienia partnerów społecznych i organizacji pozarządowych, co świadczy o wspomnianym wyżej braku zaufania do władz lokalnych i regionalnych.

43. Uważa, że w odniesieniu do partnerstwa, niesprawiedliwe jest włączanie władz lokalnych i regionalnych do kategorii partnerów społeczno-gospodarczych, jako że władze te, reprezentując interesy ogólne administrowanych przez siebie społeczności i uwzględniając ramy instytucjonalne swego państwa członkowskiego współzarządzają projektami podlegającymi polityce spójności i współfinansują je.

44. Ubolewa, że wspomniany artykuł nie zawiera wyraźnej wzmianki o wszystkich partnerach wymienionych w art. 5 proponowanego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów dotyczących funduszy strukturalnych. W artykule 5 tego rozporządzenia faktycznie uznaje się kompetencje władz lokalnych i regionalnych jako uprzywilejowanych partnerów władz krajowych w zakresie wdrażania programów wspomnianych funduszy strukturalnych UE, w tym EFS, u boku partnerów społecznych i organizacji pozarządowych. Należy więc uzupełnić ten brak.

45. Wyraża zadowolenie z faktu, że omawiane rozporządzenie stymuluje udział partnerów społecznych i organizacji pozarządowych, gwarantując im, że zostaną im przyznane odpowiednie sumy z EFS na działalność skierowaną na rozwój ich umiejętności w zakresie sporządzania i realizacji programów.

46. Niemniej jednak opowiada się za tym, aby niewielkie samorządy lokalne, takie jak małe gminy wiejskie, były również zachęcane do uczestnictwa w działaniach wspieranych przez EFS i by miały one do nich pełny dostęp, dzięki odpowiednim działaniom na rzecz rozwoju ich umiejętności, a także by mogły uzyskiwać wsparcie przeznaczone dla inicjatyw tworzenia przez samorządy terytorialne sieci, w ramach których na poziomie UE mogłyby wymieniać doświadczenia dotyczące zagadnień o wspólnym interesie, jak np. bezrobocie wśród młodzieży, starzenie się społeczeństwa, integracja Romów itp.

F. Promowanie równych szans i niedyskryminacji

47. Popiera przepisy proponowanego rozporządzenia, w których propaguje się równość kobiet i mężczyzn oraz równość szans dla wszystkich, w tym dostępność dla osób niepełnosprawnych, przez systematyczne uwzględnianie zasady niedyskryminacji, jako że przepisy te, wprowadzając zakaz dyskryminacji, świadczą o intensyfikacji starań na rzecz eliminacji wszelkich jej form, wymienionych w art. 19 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Szczególnie pozytywne jest to, że odzwierciedlając poczynione w tym względzie postępy, dokument nie ogranicza się, jak obowiązujące rozporządzenie, do zobligowania państw członkowskich do zapewnienia, by do programów operacyjnych włączyć sposób, „w jaki równość płci i równość szans są wspierane w ramach przygotowywania, realizacji, monitorowania i oceny”, ale zobowiązuje je do „włączenia do aktów prawnych”⁽¹⁾ wymiaru równości płci i równości szans.

G. Innowacje społeczne i współpraca transnarodowa

48. Pozytywnie ocenia wsparcie idei „innowacji społecznych”, jako że na rzecz promocji tychże podjął już istotne inicjatywy, takie jak forum innowacji społecznych zorganizowane w maju 2011 r., jednakże uważa, że wskazane byłoby umieścić tu konkretniejsze odniesienie do władz lokalnych i regionalnych, którym należałoby umożliwić określanie, wraz z państwami członkowskimi, proponowanej tematyki innowacji społecznych.

49. Opowiada się za tym, by kontynuować i wzmocnić współpracę transnarodową w celu promowania wzajemnego uczenia się, by zwiększyć dzięki temu skuteczność polityk wspieranych przez EFS.

50. Wyraża zdziwienie, że we wniosku Komisji nie przewidziano, na wzór obowiązującego rozporządzenia, współpracy międzyregionalnej, która uzupełniałaby współpracę transnarodową, tym bardziej, że od zakończenia wspólnotowej inicjatywy EQUAL (2000-2006) współpraca transnarodowa osłabła, a między niektórymi państwami członkowskimi nawet całkowicie wygasła.

51. Odrzuca, jako nadmierne, ograniczenie, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą wybrać tematy współpracy transnarodowej z listy zaproponowanej przez Komisję i zatwier-

⁽¹⁾ Dosłowne tłumaczenie greckiej wersji omawianego fragmentu art. 7 wniosku w sprawie rozporządzenia. W polskiej wersji dokumentu mowa jest po prostu o „uwzględnianiu problematyki płci”. (przyp. tłum.)

dzonej przez Komitet EFS, i zwraca się w związku z tym o wykreślenie tego zapisu.

H. Przepisy szczegółowe dotyczące traktowania szczególnych uwarunkowań terytorialnych

52. Szczególnie docenia fakt, że przewidziano udzielenie wsparcia lokalnym strategiom rozwoju realizowanym przez podmioty lokalne, paktom terytorialnym, lokalnym inicjatywom na rzecz zatrudnienia, edukacji i włączenia społecznego oraz zintegrowanym inwestycjom terytorialnym [ITI], co otwiera cenne możliwości uwzględniania szczególnych uwarunkowań terytorialnych. Zwraca się o to, by rozszerzyć te narzędzia na inne fundusze strukturalne i obszary interwencji.

53. Wyraża zadowolenie, że wskazuje się na potrzebę mobilizacji podmiotów regionalnych i lokalnych do realizacji strategii „Europa 2020” oraz możliwość wykorzystania paktów terytorialnych do osiągnięcia tego celu.

54. W związku z tym przypomina swoje wcześniejsze stanowisko popierające szersze wykorzystanie paktów terytorialnych do realizacji strategii „Europa 2020” lub w ramach polityki spójności, jako że stanowią one możliwość „formalizacji relacji partnerskich na poziomie »poniżej« umów o partnerstwie”.

55. Z entuzjazmem popiera wspomniane konieczne uzupełnianie interwencji EFRR w przypadku, gdy EFS wspiera strategię zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich. Dla wielu samorządów lokalnych często trudne, a nawet niemożliwe było finansowanie zintegrowanych działań w zakresie rozwoju obszarów miejskich przy pomocy połączonych środków obu funduszy, jako że stosowane są w nich bardzo rozbieżne zasady administracyjne, co powodowało interwencję odmiennych organów zarządzania i brak harmonizacji harmonogramów.

56. Jednocześnie apeluje o to, by objąć tym środkiem również strategię zintegrowanego rozwoju obszarów wiejskich. Niezwykle użyteczne byłoby bowiem łączenie finansowania z EFS i EFRR przy rozwiązywaniu problemów związanych z ekstremalnym ubóstwem na obszarach wiejskich, przykładowo w odniesieniu do romskich obozowisk w Europie Środkowej i Wschodniej.

I. Uproszczenia i nowatorskie instrumenty finansowe

57. Pozytywnie ocenia proponowane przez Komisję uproszczenia, a w szczególności ograniczenie liczby zasad kwalifikowalności w celu ułatwienia mniejszym beneficjentom i operacjom dostępu do finansowania EFS, umożliwienie kwalifikowania do tych interwencji wkładów niepieniężnych, szersze korzystanie z dotacji globalnych, uproszczone opcje kosztów i płatności ryczałtowe, w tym ustanowienie obowiązku ich wykorzystania w przypadku niewielkich inwestycji, nieprzekraczających 50 000 EUR. Środki te, w połączeniu ze środkami proponowanymi w ramach przeglądu rozporządzenia finansowego UE, faktycznie poskutkują zmniejszeniem obciążeń administracyjnych beneficjentów i organów zarządzania oraz okażą się szczególnie mile widziane w przypadku wielokrotnych mikrointerwencji w sektorach zatrudnienia i spraw społecznych, gdzie chodzi raczej o inwestycje niematerialne niż materialne. Obecnie obciążenia administracyjne związane z takimi interwencjami mogą być na tyle nieproporcjonalne, że niwelują wszelkie korzyści, jakie samorządy terytorialne mogłyby z nich uzyskać, i zniechęcają je do składania wniosków o finansowanie projektów z EFS.

58. Żywi jednakże przekonanie, że istnieją jeszcze możliwości uproszczenia, jeżeli podejmie się dodatkowe środki, na przykład te, które omawiano w ramach grup ad hoc Komitetu EFS w sprawie jego przyszłości. Można tu między innymi wymienić propozycję przyjęcia zasad współfinansowania dla pewnych osi priorytetowych, zwłaszcza mniejszych projektów, lub utworzenia skuteczniejszego mechanizmu wypłaty środków (bardziej systematycznego korzystania z finansowania z góry).

59. Popiera nowatorskie instrumenty finansowe zaproponowane do wspierania projektów z EFS, takie jak systemy podziału ryzyka, instrumenty kapitałowe i dłużne, fundusze gwarancyjne, fundusze zarządzające i fundusze pożyczkowe oraz

bezpośrednie odniesienie do „gwarancji opartych na polityce”, które to środki mają służyć poprawie dostępu podmiotów publicznych i prywatnych do rynków kapitałowych na poziomie krajowym i regionalnym.

60. Zwraca się do Komisji o uzupełnienie tej listy o odnawialne fundusze na interwencje dotyczące przyznawania mikro-kredytów, „obligacje społeczne” (innowacyjny instrument omawiany podczas forum innowacji społecznych) i „obligacje obywatelskie”, które proponowano podczas prac nad projektem opinii KR-u w sprawie przeglądu budżetu UE i nowych wieloletnich ram finansowych na okres po roku 2013.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Motyw 9

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Sprawna i skuteczna realizacja działań wspieranych przez EFS zależy od dobrego zarządzania i partnerstwa między wszystkimi właściwymi podmiotami lokalnymi i społeczno-ekonomicznymi, w szczególności między partnerami społecznymi oraz organizacjami pozarządowymi. Jest zatem konieczne, aby państwa członkowskie zachęcały partnerów społecznych i organizacje pozarządowe do wykorzystania EFS.	Sprawna i skuteczna realizacja działań wspieranych przez EFS zależy od dobrego zarządzania i partnerstwa między wszystkimi właściwymi podmiotami lokalnymi i społeczno-ekonomicznymi, w szczególności między <u>samorządami lokalnymi i regionalnymi</u> , partnerami społecznymi oraz organizacjami pozarządowymi. Jest zatem konieczne, aby państwa członkowskie zachęcały partnerów społecznych i organizacje pozarządowe do wykorzystania EFS <u>partnerów społecznych i organizacje pozarządowe</u> , a także <u>samorządy lokalne</u> , które obecnie <u>są pozbawione tej możliwości</u> .

Uzasadnienie

Zob. wyżej pkt 42–43 zaleceń politycznych.

Poprawka 2

Artykuł 1

Poprawka nie dotyczy polskiej wersji językowej

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	Artykuł 1 Przedmiot Niniejsze rozporządzenie określa zadania Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), zakres udzielanego wsparcia, przepisy szczegółowe i rodzaje wydatków kwalifikujących się do objęcia pomocą.

Uzasadnienie

Zadanie EFS jest określone w traktatach (zob. art. 162 i 174–175 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej). Proponuje się zatem przywrócić sformułowanie z obowiązującego rozporządzenia (rozporządzenie nr 1081/2006), dzięki czemu brzmienie tekstu w obecnym wniosku dotyczącym rozporządzenia będzie w pełni zgodne z traktatami: art. 177 TFUE określa bowiem, że „Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym oraz Komitetem Regionów, określają zadania, cele priorytetowe oraz organizację funduszy strukturalnych”⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Poprawka odnosi się głównie do wersji greckiej obowiązującego rozporządzenia i obecnego wniosku dotyczącego rozporządzenia: w pierwszym mowa o „zadaniach” EFS (jak w traktacie), w drugim – o jego „zadaniu”. W wersji polskiej w obu tekstach zastosowano termin „zadania” (przyp. tłum.).

Poprawka 3

Artykuł 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 2</p> <p>Zadania</p> <p>1. EFS wspiera dążenie do wysokiego poziomu zatrudnienia i wysokiej jakości miejsc pracy, mobilność geograficzną i zawodową pracowników, ułatwia im dostosowanie się do zmian, zachęca do wysokiego poziomu kształcenia i szkolenia, propaguje równość płci, równe szanse i niedyskryminację, wzmacnia integrację społeczną i walkę z ubóstwem, przyczyniając się tym samym do realizacji priorytetów Unii Europejskiej w zakresie wzmocnienia spójności ekonomicznej, społecznej i terytorialnej.</p> <p>2. W tym celu EFS wspiera państwa członkowskie w realizacji priorytetów i głównych celów strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego. EFS wspiera projektowanie i realizację polityk i działań, z uwzględnieniem zintegrowanych wytycznych dotyczących polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia państw członkowskich i zaleceń Rady w sprawie krajowych programów reform.</p> <p>3. EFS przynosi korzyści obywatelom, w tym grupom w niekorzystnej sytuacji, np. osobom długotrwale bezrobotnym, niepełnosprawnym, migrantom, mniejszościom etnicznym, społecznościom marginalizowanym i osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym. EFS udziela również wsparcia dla przedsiębiorstw, systemów i struktur w celu ułatwienia ich dostosowania do nowych wyzwań, propagowania dobrych rządów oraz realizacji reform w szczególności w dziedzinie zatrudnienia, edukacji i polityk społecznych.</p>	<p>Artykuł 2</p> <p>Zadania</p> <p>1. EFS wspiera dążenie do wysokiego poziomu zatrudnienia i wysokiej jakości miejsc pracy, mobilność geograficzną i zawodową pracowników, ułatwia im dostosowanie się do zmian, zachęca do wysokiego poziomu kształcenia i szkolenia, propaguje równość płci, równe szanse i niedyskryminację, wzmacnia integrację społeczną i walkę z ubóstwem, przyczyniając się tym samym do realizacji priorytetów Unii Europejskiej w zakresie wzmocnienia spójności ekonomicznej, społecznej i terytorialnej.</p> <p>2. W tym celu EFS wspiera państwa członkowskie w realizacji priorytetów i głównych celów strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego. EFS wspiera projektowanie i realizację polityk i działań, z uwzględnieniem <u>m.in.</u> zintegrowanych wytycznych dotyczących polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia państw członkowskich i zaleceń Rady w sprawie krajowych programów reform.</p> <p>3. EFS przynosi korzyści obywatelom, w tym grupom w niekorzystnej sytuacji, np. osobom długotrwale bezrobotnym, niepełnosprawnym, migrantom, mniejszościom etnicznym, społecznościom marginalizowanym i osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym. EFS udziela również wsparcia dla przedsiębiorstw, systemów i struktur w celu ułatwienia ich dostosowania do nowych wyzwań, propagowania dobrych rządów oraz realizacji reform w szczególności w dziedzinie zatrudnienia, edukacji i polityk społecznych.</p>

Uzasadnienie

1. W wersji greckiej proponuje się zmianę tytułu artykułu, uzasadniając ją analogicznie do poprawki 1 (ta część poprawki 3 nie dotyczy wersji polskiej – przyp. tłum.).
2. Aby podkreślić znaczenie wymiaru terytorialnego polityki spójności oraz przedstawić problemy i różnice regionalne w odpowiednim kontekście z uwzględnieniem strategii „Europa 2020”, można by dodać zwrot „m.in.”, łagodząc w ten sposób wydzwięk stwierdzenia na temat wpływu wytycznych i zaleceń na programy operacyjne EFS.
3. Jest rzeczą zaskakującą, że wśród grup będących beneficjentami EFS wymienia się „mniejszości etniczne”. Wzmianka ta i rozróżnienie, jakie ona wprowadza, mogą w wielu państwach członkowskich być źródłem poważnych problemów związanych z prawem międzynarodowym i krajowym.

Poprawka 4

Artykuł 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 3</p> <p>Zakres wsparcia</p> <p>1. W odniesieniu do niżej wymienionych celów, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr [...] EFS wspiera następujące priorytety inwestycyjne:</p>	<p>Artykuł 3</p> <p>Zakres wsparcia</p> <p>1. W odniesieniu do niżej wymienionych celów, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr [...] EFS wspiera następujące priorytety inwestycyjne:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>(a) promowanie zatrudnienia i mobilności pracowników przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) zapewnianie dostępu do zatrudnienia osobom poszukującym pracy i nieaktywnym zawodowo, w tym podejmowanie lokalnych inicjatyw na rzecz zatrudnienia oraz wspieranie mobilności pracowników; (ii) trwałą integrację na rynku pracy ludzi młodych bez pracy, którzy nie uczestniczą w kształceniu lub szkoleniu; (iii) pracę na własny rachunek, przedsiębiorczość i tworzenie przedsiębiorstw; (iv) równość mężczyzn i kobiet oraz godzenie życia zawodowego i prywatnego; (v) przystosowanie pracowników, przedsiębiorstw i przedsiębiorców do zmian; (vi) aktywne i zdrowe starzenie się; (vii) modernizację i wzmocnienie roli instytucji działających na rynku pracy, w tym działania mające na celu zwiększanie transnarodowej mobilności pracowników; <p>(b) inwestowanie w edukację, umiejętności i uczenie się przez całe życie przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) ograniczenie przedwczesnego kończenia nauki szkolnej oraz zapewnienie równego dostępu do dobrej jakości edukacji elementarnej, kształcenia podstawowego i średniego; (ii) poprawę jakości, skuteczności i dostępności szkolnictwa wyższego oraz kształcenia na poziomie równoważnym w celu zwiększenia udziału i poziomu osiągnięć; (iii) poprawę dostępności uczenia się przez całe życie, podniesienie umiejętności i kwalifikacji siły roboczej i zwiększenie dopasowania systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy; <p>(c) promowanie włączenia społecznego i zwalczanie ubóstwa przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) aktywną integrację; (ii) integrację społeczności marginalizowanych, takich jak Romowie; (iii) zwalczanie dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną; (iv) ułatwianie dostępu do niedrogich, trwałych oraz wysokiej jakości usług, w tym opieki zdrowotnej i usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym; (v) wspieranie gospodarki społecznej i przedsiębiorstw społecznych; 	<p>(a) promowanie zatrudnienia i mobilności pracowników przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) zapewnianie dostępu do zatrudnienia osobom poszukującym pracy i nieaktywnym zawodowo, w tym podejmowanie lokalnych inicjatyw na rzecz zatrudnienia oraz wspieranie mobilności pracowników, <u>przede wszystkim w najbardziej wysuniętych na północ regionach o bardzo niskiej gęstości zaludnienia, regionach wyspiarskich i górskich oraz regionach najbardziej oddalonych;</u> (ii) trwałą integrację na rynku pracy ludzi młodych bez pracy, którzy nie uczestniczą w kształceniu lub szkoleniu; (iii) pracę na własny rachunek, przedsiębiorczość i tworzenie przedsiębiorstw; (iv) równość mężczyzn i kobiet oraz godzenie życia zawodowego i prywatnego; (v) przystosowanie pracowników, przedsiębiorstw i przedsiębiorców do zmian, <u>w szczególności w regionach, w których przemysł podlega przemianom;</u> (vi) aktywne i zdrowe starzenie się; (vii) modernizację i wzmocnienie roli instytucji działających na rynku pracy, w tym działania mające na celu zwiększanie transnarodowej mobilności pracowników; <p>(b) inwestowanie w edukację, umiejętności i uczenie się przez całe życie przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) ograniczenie przedwczesnego kończenia nauki szkolnej oraz zapewnienie równego dostępu do dobrej jakości edukacji elementarnej, kształcenia podstawowego i średniego; (ii) poprawę jakości, skuteczności i dostępności szkolnictwa wyższego oraz kształcenia na poziomie równoważnym w celu zwiększenia udziału i poziomu osiągnięć; (iii) poprawę dostępności uczenia się przez całe życie, podniesienie umiejętności i kwalifikacji siły roboczej i zwiększenie dopasowania systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy; <p>(c) promowanie włączenia społecznego i zwalczanie ubóstwa przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) aktywną integrację <u>osób wyłączonych z rynku pracy;</u> (ii) integrację społeczności marginalizowanych, takich jak Romowie; (iii) zwalczanie dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną; (iv) ułatwianie dostępu do niedrogich, trwałych oraz wysokiej jakości usług, w tym opieki zdrowotnej i usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym; (v) wspieranie gospodarki społecznej i przedsiębiorstw społecznych;

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
(vi) lokalne strategie rozwoju realizowane przez społeczność;	(vi) lokalne strategie rozwoju realizowane przez społeczność;
(d) wzmacnianie zdolności instytucjonalnych i skuteczności administracji publicznej przez:	(d) wzmacnianie zdolności instytucjonalnych i skuteczności administracji publicznej przez:
(i) inwestycje w zdolności instytucjonalne i w skuteczność administracji publicznych oraz usług publicznych w celu przeprowadzenia reform, z uwzględnieniem lepszego stanowienia prawa i dobrych rządów.	(i) inwestycje w zdolności instytucjonalne i w skuteczność administracji publicznych oraz usług publicznych w celu przeprowadzenia reform, z uwzględnieniem lepszego stanowienia prawa i dobrych rządów.
Ten priorytet inwestycyjny ma zastosowanie wyłącznie na terytorium tych państw członkowskich, w których skład wchodzi co najmniej jeden region sklasyfikowany na poziomie NUTS 2, zgodnie z definicją w art. 82 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr [...], lub w państwach członkowskich kwalifikujących się do wsparcia przez Fundusz Spójności;	Ten priorytet inwestycyjny ma zastosowanie wyłącznie na terytorium tych państw członkowskich, w których skład wchodzi co najmniej jeden region sklasyfikowany na poziomie NUTS 2, zgodnie z definicją w art. 82 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr [...], lub w państwach członkowskich kwalifikujących się do wsparcia przez Fundusz Spójności;
(ii) budowanie potencjału podmiotów kształtujących politykę w zakresie zatrudnienia i edukacji oraz politykę społeczną i wspieranie paktów sektorowych i terytorialnych na rzecz realizacji reform na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.	(ii) budowanie potencjału podmiotów kształtujących politykę w zakresie zatrudnienia i edukacji oraz politykę społeczną i wspieranie paktów sektorowych i terytorialnych na rzecz realizacji reform na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.
	<u>(iii) rozwój potencjału w zakresie paktów terytorialnych i inicjatyw lokalnych służących promowaniu terytorialnego wymiaru EFS.</u>
2. Przez priorytety inwestycyjne wymienione w ust. 1 EFS przyczynia się również do realizacji innych celów tematycznych wymienionych w art. 9 rozporządzenia (UE) nr [...], zwłaszcza przez:	2. Przez priorytety inwestycyjne wymienione w ust. 1 EFS przyczynia się również do realizacji innych celów tematycznych wymienionych w art. 9 rozporządzenia (UE) nr [...], zwłaszcza przez:
(a) wsparcie przejścia do gospodarki niskoemisyjnej, odpornej na zmiany klimatu, zasobooszczędnej i sprzyjającej ochronie środowiska, przez reformę systemów kształcenia i szkolenia, a także dostosowanie umiejętności i kwalifikacji, podnoszenie kwalifikacji siły roboczej i tworzenie nowych miejsc pracy w sektorach związanych ze środowiskiem naturalnym i energią;	(a) wsparcie przejścia do gospodarki niskoemisyjnej, odpornej na zmiany klimatu, zasobooszczędnej i sprzyjającej ochronie środowiska, przez reformę systemów kształcenia i szkolenia, a także dostosowanie umiejętności i kwalifikacji, podnoszenie kwalifikacji siły roboczej i tworzenie nowych miejsc pracy w sektorach związanych ze środowiskiem naturalnym i energią;
(b) zwiększenie dostępności, wykorzystania i jakości technologii informacyjno-komunikacyjnych przez rozwój kultury informatycznej, inwestycje w e-integrację, e-umiejętności i umiejętności związane z przedsiębiorczością;	(b) zwiększenie dostępności, wykorzystania i jakości technologii informacyjno-komunikacyjnych przez rozwój kultury informatycznej, inwestycje w e-integrację, e-umiejętności i umiejętności związane z przedsiębiorczością;
(c) wspieranie badań naukowych, rozwoju technologii oraz innowacji przez rozwój studiów podyplomowych, szkolenie naukowców, działania służące tworzeniu sieci kontaktów i nawiązywaniu współpracy partnerskiej między instytucjami szkolnictwa wyższego, ośrodkami i przedsiębiorstwami badawczymi i technologicznymi;	(c) wspieranie badań naukowych, rozwoju technologii oraz innowacji przez rozwój studiów podyplomowych, szkolenie naukowców, działania służące tworzeniu sieci kontaktów i nawiązywaniu współpracy partnerskiej między instytucjami szkolnictwa wyższego, ośrodkami i przedsiębiorstwami badawczymi i technologicznymi;
(d) poprawę konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw przez wspieranie zdolności przystosowania się przedsiębiorstw i pracowników oraz zwiększenie inwestycji w kapitał ludzki.	(d) poprawę konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw przez wspieranie zdolności przystosowania się przedsiębiorstw i pracowników oraz zwiększenie inwestycji w kapitał ludzki.

Uzasadnienie

To wyciszenie wyraźnie odnosi się do regionów, o których mowa w art. 174 i 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Poprawka służy również jasniejszemu, lepszemu sformułowaniu przepisu, który skądinąd był skuteczny, a zarazem ma na celu lepsze promowanie i wzmocnienie instrumentu, jakim są paki terytorialne.

Poprawka 5

Artykuł 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 4</p> <p>Spójność i koncentracja tematyczna</p> <p>1. Państwa członkowskie dbają o to, aby strategie i działania określone w programach operacyjnych były spójne i pomagały podejmować wyzwania wskazane w krajowych programach reform i w odnośnych zaleceniach Rady wydanych na podstawie art. 148 ust. 4 Traktatu, w celu przyczynienia się do osiągnięcia głównych celów strategii „Europa 2020” w zakresie zatrudnienia, edukacji i ograniczenia ubóstwa.</p> <p>2. Co najmniej 20 % całkowitych zasobów EFS w każdym państwie członkowskim przypisanych jest do celu tematycznego „wspieranie włączenia społecznego i walka z ubóstwem” określonego w art. 9 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr [...].</p> <p>3. Państwa członkowskie dążą do koncentracji tematycznej zgodnie z następującymi ustaleniami:</p> <p>a) w przypadku bardziej rozwiniętych regionów państwa członkowskie przeznaczają 80 % przydziału dla każdego programu operacyjnego na maksymalnie cztery priorytety inwestycyjne określone w art. 3 ust. 1;</p> <p>b) w przypadku regionów w okresie przejściowym państwa członkowskie przeznaczają 70 % przydziału dla każdego programu operacyjnego na maksymalnie cztery priorytety inwestycyjne określone w art. 3 ust. 1;</p> <p>c) w przypadku mniej rozwiniętych regionów państwa członkowskie przeznaczają 60 % przydziału dla każdego programu operacyjnego na maksymalnie cztery priorytety inwestycyjne określone w art. 3 ust. 1.</p>	<p>Artykuł 4</p> <p>Spójność i koncentracja tematyczna</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają spójność strategii i działań określonych w programach operacyjnych oraz koncentrację strategii i działań na podejmowaniu wyzwań wskazanych dbają o to, aby określone w programach operacyjnych strategie i działania były spójne i pomagały podejmować wyzwania wskazane w krajowych programach reform i w odnośnych zaleceniach Rady wydanych na podstawie art. 148 ust. 4 Traktatu, w celu przyczynienia się do osiągnięcia głównych celów strategii „Europa 2020” w zakresie zatrudnienia, edukacji i ograniczenia ubóstwa.</p> <p>2. Co najmniej 20 % całkowitych zasobów EFS w każdym państwie członkowskim przypisanych jest do celu tematycznego „wspieranie włączenia społecznego i walka z ubóstwem” określonego w art. 9 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr [...].</p> <p>3. Państwa członkowskie dążą do koncentracji tematycznej zgodnie z następującymi ustaleniami:</p> <p>a) w przypadku bardziej rozwiniętych regionów państwa członkowskie przeznaczają 70-80 % przydziału dla każdego programu operacyjnego na maksymalnie cztery priorytety inwestycyjne określone w art. 3 ust. 1;</p> <p>b) w przypadku regionów w okresie przejściowym państwa członkowskie przeznaczają 60-70 % przydziału dla każdego programu operacyjnego na maksymalnie cztery priorytety inwestycyjne określone w art. 3 ust. 1;</p> <p>c) w przypadku mniej rozwiniętych regionów państwa członkowskie przeznaczają 50-60 % przydziału dla każdego programu operacyjnego na maksymalnie cztery priorytety inwestycyjne określone w art. 3 ust. 1;</p> <p>d) <u>W powyższych punktach mowa o czterech priorytetach inwestycyjnych; liczbę tę można zwiększyć do sześciu, wybierając spośród priorytetów inwestycyjnych określonych w art. 3 ust. 1, jeśli uzasadniają to szczególnie powody i jeśli pozwala to lepiej uwzględnić specyficzne potrzeby i priorytety każdego regionu.</u></p>

Uzasadnienie

Zob. wyżej pkt 37 i 38 zaleceń politycznych.

Poprawka 6

Artykuł 5

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 5</p> <p>Wskaźniki</p> <p>1. Wspólne wskaźniki określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia oraz wskaźniki specyficzne dla programu są wykorzystywane zgodnie z art. 24 ust. 3 i art. 87 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr [...]. Wszystkie wskaźniki są wyrażane w wartościach bezwzględnych.</p>	<p>Artykuł 5</p> <p>Wskaźniki</p> <p>1. Wspólne wskaźniki określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia oraz wskaźniki specyficzne dla programu są wykorzystywane zgodnie z art. 24 ust. 3 i art. 87 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr [...]. Wszystkie wskaźniki są wyrażane w wartościach bezwzględnych.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Wspólne wskaźniki produktu i wskaźniki produktu specyficzne dla programu odnoszą się do operacji zrealizowanych częściowo lub w pełni. O ile jest to istotne dla charakteru operacji objętych wsparciem, skumulowane wartości docelowe ujęte ilościowo ustala się na 2022 r. Wskaźniki bazowe są wyzerowane.</p> <p>Wspólne wskaźniki rezultatu i wskaźniki rezultatu specyficzne dla programu dotyczą osi priorytetowych lub podpriorytetowych ustalonych w ramach osi priorytetowej. Wskaźniki bazowe opierają się na najnowszych dostępnych danych naukowych. Skumulowane wartości docelowe ujęte ilościowo ustala się na 2022 r.</p> <p>2. W tym samym czasie co roczne sprawozdania z realizacji instytucja zarządzająca przekazuje drogą elektroniczną ustrukturyzowane dane dotyczące każdego priorytetu inwestycyjnego. Dane te obejmują kategoryzację i wskaźniki produktu i rezultatu.</p>	<p>Wspólne wskaźniki produktu i wskaźniki produktu specyficzne dla programu odnoszą się do operacji zrealizowanych częściowo lub w pełni. O ile jest to istotne dla charakteru operacji objętych wsparciem, skumulowane wartości docelowe ujęte ilościowo ustala się na 2022 r. Wskaźniki bazowe są wyzerowane.</p> <p>Wspólne wskaźniki rezultatu i wskaźniki rezultatu specyficzne dla programu dotyczą osi priorytetowych lub podpriorytetowych ustalonych w ramach osi priorytetowej. Wskaźniki bazowe opierają się na najnowszych dostępnych danych naukowych. Skumulowane wartości docelowe ujęte ilościowo ustala się na 2022 r.</p> <p>2. W tym samym czasie co roczne sprawozdania z realizacji instytucja zarządzająca przekazuje drogą elektroniczną ustrukturyzowane dane dotyczące każdego priorytetu inwestycyjnego. Dane te obejmują kategoryzację i wskaźniki produktu i rezultatu.</p> <p>1. <u>W programach operacyjnych określone są, za zgodą państw członkowskich i zainteresowanych partnerów, wskaźniki produktu i rezultatu, które są wykorzystywane zgodnie z art. 24 ust. 3 i art. 87 ust. 2 lit. b) pakt (ii) rozporządzenia (UE) nr [...]. Wszystkie wskaźniki są wyrażane w wartościach bezwzględnych.</u></p> <p>2. <u>Wspólne wskaźniki określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia mają charakter orientacyjny i służą państwom członkowskim i zainteresowanym partnerom jako wskazówka przy opracowywaniu wskaźników produktu i wskaźników rezultatu dla każdego programu.</u></p> <p>3. <u>Przyjmowane w odniesieniu do każdego programu wskaźniki są zatwierdzane i poświadczane przez Komisję, zgodnie z art. 87 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr [...].</u></p>

Uzasadnienie

Proponuje się gruntowną zmianę artykułu 5, zgodnie z uwagami zawartymi w punktach 39–41 załącznika politycznych.

Poprawka 7

Artykuł 6

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 6</p> <p>Udział partnerów</p> <p>1. Udział partnerów społecznych i innych zainteresowanych stron, w szczególności organizacji pozarządowych, w realizacji programów operacyjnych, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr [...], może przyjąć formę dotacji globalnych w rozumieniu art. 112 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr [...]. W takim przypadku w programie operacyjnym określa się część programu objętą dotacją globalną, w tym orientacyjny przydział finansowy dla tej części pochodzący od każdej osi priorytetowej.</p> <p>2. Aby zachęcić partnerów społecznych do odpowiedniego uczestnictwa w działaniach wspieranych przez EFS, instytucje zarządzające programem operacyjnym w regionie określonym w art. 82 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr [...] lub w państwach członkowskich kwalifikujących się do wsparcia przez Fundusz Spójności zapewniają przydzielenie odpowiedniej kwoty pochodzącej z zasobów EFS na działania na rzecz budowania potencjału w formie szkoleń, działań związanych z tworzeniem sieci kontaktów, pogłębiania dialogu społecznego oraz na działania podejmowane wspólnie przez partnerów społecznych.</p>	<p>Artykuł 6</p> <p>Udział partnerów</p> <p>1. Udział <u>władz lokalnych i regionalnych</u>, partnerów społecznych i innych zainteresowanych stron, w szczególności organizacji pozarządowych, w realizacji programów operacyjnych, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr [...], może przyjąć formę dotacji globalnych w rozumieniu art. 112 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr [...]. W takim przypadku w programie operacyjnym określa się część programu objętą dotacją globalną, w tym orientacyjny przydział finansowy dla tej części pochodzący od każdej osi priorytetowej.</p> <p>2. Aby zachęcić partnerów społecznych do odpowiedniego uczestnictwa w działaniach wspieranych przez EFS, instytucje zarządzające programem operacyjnym w regionie określonym w art. 82 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr [...] lub w państwach członkowskich kwalifikujących się do wsparcia przez Fundusz Spójności zapewniają przydzielenie odpowiedniej kwoty pochodzącej z zasobów EFS na działania na rzecz budowania potencjału w formie szkoleń, działań związanych z tworzeniem sieci kontaktów, pogłębiania dialogu społecznego oraz na działania podejmowane wspólnie przez partnerów społecznych.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>3. Aby zachęcić organizacje pozarządowe do odpowiedniego uczestnictwa w działaniach wspieranych przez EFS i ułatwić dostęp tych organizacji do wspomnianych działań, zwłaszcza w dziedzinie włączenia społecznego, równości płci i równych szans, instytucje zarządzające programu operacyjnego w danym regionie, określone w art. 82 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr [...], lub w państwach członkowskich kwalifikujących się do wsparcia przez Fundusz Spójności zapewniają przydzielenie odpowiedniej kwoty pochodzącej z zasobów EFS na działania na rzecz budowania potencjału organizacji pozarządowych.</p>	<p>3. Aby zachęcić organizacje pozarządowe do odpowiedniego uczestnictwa w działaniach wspieranych przez EFS i ułatwić dostęp tych organizacji do wspomnianych działań, zwłaszcza w dziedzinie włączenia społecznego, równości płci i równych szans, instytucje zarządzające programu operacyjnego w danym regionie, określone w art. 82 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr [...], lub w państwach członkowskich kwalifikujących się do wsparcia przez Fundusz Spójności zapewniają przydzielenie odpowiedniej kwoty pochodzącej z zasobów EFS na działania na rzecz budowania potencjału organizacji pozarządowych.</p> <p>4. <u>Aby zachęcić mniejsze samorządy lokalne do odpowiedniego uczestnictwa w działaniach wspieranych przez EFS, instytucje zarządzające programu operacyjnego w danym regionie, określone w art. 82 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr [...], lub w państwach członkowskich kwalifikujących się do wsparcia przez Fundusz Spójności zapewniają przydzielenie odpowiedniej kwoty pochodzącej z zasobów EFS na działania na rzecz budowania potencjału mniejszych samorządów lokalnych.</u></p>

Uzasadnienie

Zob. wyżej pkt 42–46 zaleceń politycznych.

Poprawka 8

Artykuł 9

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 9</p> <p>Innowacje społeczne</p> <p>1. EFS będzie promować innowacje społeczne we wszystkich obszarach objętych zakresem EFS, jak określono w art. 3 niniejszego rozporządzenia, w szczególności w celu badania i zwiększenia możliwości innowacyjnych rozwiązań na rzecz realizacji potrzeb społecznych.</p> <p>2. Państwa członkowskie same określają obszary innowacji społecznej odpowiadające szczególnym potrzebom w ich programach operacyjnych.</p> <p>3. Komisja ułatwia budowanie potencjału innowacji społecznej, w szczególności przez wspieranie wzajemnego uczenia się, tworzenie sieci, rozpowszechnianie dobrych praktyk i metodyki.</p>	<p>Artykuł 9</p> <p>Innowacje społeczne</p> <p>1. EFS będzie promować innowacje społeczne we wszystkich obszarach objętych zakresem EFS, jak określono w art. 3 niniejszego rozporządzenia, w szczególności w celu badania i zwiększenia możliwości innowacyjnych rozwiązań na rzecz realizacji potrzeb społecznych.</p> <p>2. Państwa członkowskie same określają obszary innowacji społecznej <u>wspólnie ze swoimi partnerami na poziomie lokalnym lub regionalnym. Obszary te odpowiadają szczególnym potrzebom regionów i są ustalane w ramach programów operacyjnych, odpowiadając szczególnym potrzebom w ich programach operacyjnych.</u></p> <p>3. Komisja ułatwia budowanie potencjału innowacji społecznej, w szczególności przez wspieranie wzajemnego uczenia się, tworzenie sieci, rozpowszechnianie dobrych praktyk i metodyki. <u>Jednocześnie dba o to, by działania dotyczące innowacji społecznych prowadzone w ramach EFS oraz działania prowadzone w ramach programu Unii Europejskiej na rzecz przemian i innowacji społecznych były spójne i wzajemnie się dopełniały.</u></p>

Uzasadnienie

1. Zob. wyżej pkt 48 zaleceń politycznych.

2. Chodzi o nawiązanie do art. 8 wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie programu Unii Europejskiej na rzecz przemian i innowacji społecznych, któremu KR poświęcił odrębną opinię (CdR 335/2011, sprawozdawca: Enrico Rossi (IT/PSE)), przyjętą 3 maja 2012 r.

Poprawka 9

Artykuł 10

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 10</p> <p>Współpraca transnarodowa</p> <p>1. Państwa członkowskie wspierają współpracę transnarodową w celu promowania wzajemnego uczenia się, zwiększając przez to skuteczność polityk wspieranych przez EFS. Współpraca transnarodowa wiąże się z udziałem partnerów z co najmniej dwóch państw członkowskich.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą wybrać tematy współpracy transnarodowej z listy zaproponowanej przez Komisję i zatwierdzonej przez Komitet EFS.</p> <p>3. Komisja ułatwia współpracę transnarodową w zakresie tematów, o których mowa w ust. 2, przez wzajemne uczenie się i skoordynowane lub wspólne działania. W szczególności Komisja organizuje działania unijnej platformy w celu ułatwienia wymiany doświadczeń, budowania potencjału i tworzenia sieci kontaktów, jak również rozpowszechniania odpowiednich wyników. Ponadto Komisja opracowuje skoordynowane ramy realizacji, obejmujące wspólne kryteria kwalifikowalności, rodzaje i harmonogram działań oraz wspólne podejścia metodyczne w zakresie monitorowania i oceny, w celu ułatwienia współpracy transnarodowej.</p>	<p>Artykuł 10</p> <p>Współpraca <u>transgraniczna, transnarodowa i międzyregionalna</u></p> <p>1. Państwa członkowskie wspierają współpracę <u>transgraniczną, transnarodową i międzyregionalną</u> w celu promowania wzajemnego uczenia się, zwiększając przez to skuteczność polityk wspieranych przez EFS. <u>Współpraca transnarodowa i współpraca międzyregionalna wiąże się z udziałem partnerów z co najmniej dwóch państw członkowskich.</u></p> <p>2. Państwa członkowskie mogą wybrać tematy współpracy <u>transgranicznej, transnarodowej i międzyregionalnej</u> z listy zaproponowanej przez Komisję i zatwierdzonej przez Komitet EFS.</p> <p>3. Komisja ułatwia współpracę <u>transgraniczną, transnarodową i międzyregionalną</u> w zakresie tematów, o których mowa w ust. 2, przez wzajemne uczenie się i skoordynowane lub wspólne działania. W szczególności Komisja organizuje działania unijnej platformy w celu ułatwienia wymiany doświadczeń, budowania potencjału i tworzenia sieci kontaktów, jak również rozpowszechniania odpowiednich wyników. Ponadto Komisja opracowuje skoordynowane ramy realizacji, obejmujące wspólne kryteria kwalifikowalności, rodzaje i harmonogram działań oraz wspólne podejścia metodyczne w zakresie monitorowania i oceny, w celu ułatwienia współpracy <u>transgranicznej, transnarodowej i międzyregionalnej</u>. <u>Współpraca transgraniczna, transnarodowa i międzyregionalna w ramach EFS powinna być skoordynowana z rozporządzeniem dotyczącym europejskiej współpracy terytorialnej, tak aby zapewnić koordynację między funduszami, o której mowa w rozporządzeniu dotyczącym europejskiej współpracy terytorialnej.</u></p>

Uzasadnienie

1. Zob. wyżej pkt 49–51 zaleceń politycznych.
2. Wcześniejsza wersja tekstu nie gwarantowała uzgodnienia współpracy transnarodowej w ramach EFS ze współpracą transnarodową w ramach europejskiej współpracy terytorialnej.
3. Współpraca terytorialna dzieli się na trzy odrębne elementy: współpracę transgraniczną, transnarodową i międzyregionalną.

Poprawka 10

Artykuł 12

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 12</p> <p>Przepisy szczegółowe dotyczące traktowania szczególnych uwarunkowań terytorialnych</p> <p>1. EFS może wspierać lokalne strategie rozwoju realizowane przez społeczność, o których mowa w art. 28 rozporządzenia (UE) nr [...], paktów terytorialne i lokalne inicjatywy na rzecz zatrudnienia, edukacji i włączenia społecznego, jak również zintegrowane inwestycje terytorialne [ITI], o których mowa w art. 99 rozporządzenia (UE) nr [...].</p>	<p>Artykuł 12</p> <p>Przepisy szczegółowe dotyczące traktowania szczególnych uwarunkowań terytorialnych</p> <p>1. EFS może wspierać lokalne strategie rozwoju realizowane przez społeczność, o których mowa w art. 28 rozporządzenia (UE) nr [...], paktów terytorialne i lokalne inicjatywy na rzecz zatrudnienia, edukacji i włączenia społecznego, jak również zintegrowane inwestycje terytorialne [ITI], o których mowa w art. 99 rozporządzenia (UE) nr [...].</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Uzupełniając interwencje EFRR, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr [EFRR], EFS może wspierać zrównoważony rozwój obszarów miejskich przez strategie określające zintegrowane działania służące rozwiązywaniu problemów gospodarczych, środowiskowych i społecznych obecnych na zurbanizowanych obszarach miast, które wymienione są w umowie o partnerstwie.</p>	<p>2. Uzupełniając interwencje EFRR, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr [EFRR], EFS może wspierać zrównoważony rozwój obszarów miejskich przez strategie określające zintegrowane działania służące rozwiązywaniu problemów gospodarczych, środowiskowych i społecznych obecnych na zurbanizowanych obszarach miast, które wymienione są w umowie o partnerstwie.</p> <p><u>3. Uzupełniając interwencje EFRR, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr [EFRR], EFS może wspierać strategie zintegrowanego rozwoju obszarów wiejskich w celu podejmowania wyzwań gospodarczych, środowiskowych i społecznych, z którymi borykają się obszary wiejskie wymienione w umowie o partnerstwie.</u></p> <p><u>4. W programach operacyjnych współfinansowanych z ESF obejmujących obszary o poważnych i trwałych niekorzystnych warunkach przyrodniczych lub demograficznych, o których mowa w art. 111 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr [...] /2012 [RWP] zwraca się szczególną uwagę na specyficzne trudności tych obszarów.</u></p>

Uzasadnienie

Zob. wyżej pkt 29 i 56 zaleceń politycznych.

Poprawka 11

Artykuł 14

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 14</p> <p>Uproszczone opcje kosztów</p> <p>1. Obok metod, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (UE) nr [...], Komisja może zwrócić wydatki poniesione przez państwa członkowskie na podstawie standardowej skali kosztów jednostkowych i płatności ryczałtowych określonych przez Komisję. Do celów stosowania rozporządzenia (EU) nr [...] obliczone na tej podstawie kwoty uważa się za pomoc publiczną udzieloną beneficjentom i za wydatki kwalifikowalne.</p> <p>W tym celu Komisja jest upoważniona, zgodnie z art. 16, do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących rodzaju operacji objętych wsparciem, definicji standardowej skali kosztów jednostkowych i płatności ryczałtowych oraz ich maksymalnych kwot, które mogą być dostosowane do obowiązujących wspólnie stosowanych metod.</p> <p>Celem audytu finansowego jest wyłącznie sprawdzenie, czy warunki zwrotu wydatków przez Komisję na podstawie standardowej skali kosztów jednostkowych i płatności ryczałtowych zostały spełnione.</p> <p>W przypadku zastosowania tych form finansowania państwo członkowskie może swoje wprowadzić własne zasady rachunkowości w celu wspierania operacji. Dla celów niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) nr [...] wspomniane zasady rachunkowości i wynikające z nich kwoty nie są przedmiotem kontroli instytucji audytowej ani Komisji.</p>	<p>Artykuł 14</p> <p>Uproszczone opcje kosztów</p> <p>1. Obok metod, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (UE) nr [...], Komisja może zwrócić wydatki poniesione przez państwa członkowskie na podstawie standardowej skali kosztów jednostkowych i płatności ryczałtowych określonych przez Komisję. Do celów stosowania rozporządzenia (EU) nr [...] obliczone na tej podstawie kwoty uważa się za pomoc publiczną udzieloną beneficjentom i za wydatki kwalifikowalne.</p> <p>W tym celu Komisja jest upoważniona, zgodnie z art. 16, do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących rodzaju operacji objętych wsparciem, definicji standardowej skali kosztów jednostkowych i płatności ryczałtowych oraz ich maksymalnych kwot, które mogą być dostosowane do obowiązujących wspólnie stosowanych metod, <u>z odpowiednim uwzględnieniem doświadczeń zdobytych już podczas poprzedniego okresu programowania.</u></p> <p>Celem audytu finansowego jest wyłącznie sprawdzenie, czy warunki zwrotu wydatków przez Komisję na podstawie standardowej skali kosztów jednostkowych i płatności ryczałtowych zostały spełnione.</p> <p>W przypadku zastosowania tych form finansowania państwo członkowskie może swoje wprowadzić własne zasady rachunkowości w celu wspierania operacji. Dla celów niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) nr [...] wspomniane zasady rachunkowości i wynikające z nich kwoty nie są przedmiotem kontroli instytucji audytowej ani Komisji.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Zgodnie z art. 57 ust. 1 lit. d) i art. 57 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) nr [...], w celu pokrycia pozostałych kosztów kwalifikowalnych operacji można wykorzystać stawkę ryczałtową w wysokości do 40 % bezpośrednich kwalifikowalnych kosztów personelu.</p> <p>3. Kwotę dotacji, która jest zwracana na podstawie kwalifikowalnego kosztu operacji, określonego według stawki ryczałtowej, standardowej skali kosztów jednostkowych i płatności ryczałtowych, o których mowa w art. 57 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...], można wyliczać dla każdego przypadku przez odniesienie do projektu budżetu uzgodnionego ex ante przez instytucję zarządzającą, w przypadku gdy wsparcie publiczne nie przekracza 100 000 EUR.</p> <p>4. Dotacje, dla których wsparcie publiczne nie przekracza 50 000 EUR, z wyjątkiem operacji otrzymujących wsparcie w ramach programu pomocy państwa, przybierają formę płatności ryczałtowych oraz standardowej skali kosztów jednostkowych.</p>	<p>2. Zgodnie z art. 57 ust. 1 lit. d) i art. 57 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) nr [...], w celu pokrycia pozostałych kosztów kwalifikowalnych operacji można wykorzystać stawkę ryczałtową w wysokości do 40 % bezpośrednich kwalifikowalnych kosztów personelu.</p> <p>3. Kwotę dotacji, która jest zwracana na podstawie kwalifikowalnego kosztu operacji, określonego według stawki ryczałtowej, standardowej skali kosztów jednostkowych i płatności ryczałtowych, o których mowa w art. 57 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...], można wyliczać dla każdego przypadku przez odniesienie do projektu budżetu uzgodnionego ex ante przez instytucję zarządzającą, w przypadku gdy wsparcie publiczne nie przekracza 100 000 EUR.</p> <p>4. Dotacje, dla których wsparcie publiczne nie przekracza 50 000 EUR, z wyjątkiem operacji otrzymujących wsparcie w ramach programu pomocy państwa, <u>moga przybrać przybierają</u> formę płatności ryczałtowych oraz standardowej skali kosztów jednostkowych.</p> <p>5. <u>Przy planowaniu interwencji można zarezerwować część środków w formie dotacji globalnych na działania lokalne lub regionalne, przewidując odpowiednie przepisy dotyczące dostępu organizacji pozarządowych i partnerstw lokalnych, takie jak wyższa stopa współfinansowania czy płatności zaliczkowe dla wykonawców uczestniczących w projektach.</u></p>

Uzasadnienie

1. Zob. wyżej pkt 57 zaleceń politycznych.
2. Nowe sformułowanie ma zapewnić zachowanie koniecznej elastyczności w udostępnianiu zasobów EFS.

Poprawka 12

Artykuł 15

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 15</p> <p>Instrumenty finansowe</p> <p>1. Zgodnie z art. 32 rozporządzenia (UE) nr [...] EFS może wspierać działania i obszary polityki wchodzące w jego zakres przez instrumenty finansowe, takie jak systemy podziału ryzyka, instrumenty kapitałowe i dłużne, fundusze gwarancyjne, fundusze zarządzające i fundusze pożyczkowe.</p> <p>2. EFS może zostać wykorzystany w celu zwiększenia dostępu do rynków kapitałowych dla podmiotów publicznych i prywatnych na szczeblu krajowym i regionalnym realizujących działania i polityki wchodzące w zakres EFS oraz dany program operacyjny przez zastosowanie gwarancji opartych na polityce EFS, z zastrzeżeniem zgody Komisji.</p> <p>Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 16 w celu określenia przepisów szczegółowych i warunków, łącznie z pułapami, dotyczących wniosków państw członkowskich w sprawie gwarancji opartych na polityce EFS, dopilnowując w szczególności, aby ich udzielanie tych gwarancji nie prowadziło do nadmiernego zadłużenia organów publicznych.</p>	<p>Artykuł 15</p> <p>Instrumenty finansowe</p> <p>1. Zgodnie z art. 32 rozporządzenia (UE) nr [...] EFS może wspierać działania i obszary polityki wchodzące w jego zakres przez instrumenty finansowe, takie jak systemy podziału ryzyka, instrumenty kapitałowe i dłużne, fundusze gwarancyjne, fundusze zarządzające i fundusze pożyczkowe, <u>odnawialne fundusze na interwencje dotyczące udzielania mikrokredytów, a także obligacje społeczne i obligacje obywatelskie.</u></p> <p>2. EFS może zostać wykorzystany w celu zwiększenia dostępu do rynków kapitałowych dla podmiotów publicznych i prywatnych na szczeblu krajowym i regionalnym realizujących działania i polityki wchodzące w zakres EFS oraz dany program operacyjny przez zastosowanie gwarancji opartych na polityce EFS, z zastrzeżeniem zgody Komisji.</p> <p>Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 16 w celu określenia przepisów szczegółowych i warunków, łącznie z pułapami, dotyczących wniosków państw członkowskich w sprawie gwarancji opartych na polityce EFS, dopilnowując w szczególności, aby ich udzielanie tych gwarancji nie prowadziło do nadmiernego zadłużenia organów publicznych.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Każdy wniosek jest oceniany przez Komisję i każda gwarancja oparta na polityce EFS jest przez nią zatwierdzana, pod warunkiem że gwarancja ta objęta jest programem operacyjnym, o którym mowa w art. 87 rozporządzenia (UE) nr [...], i że jest zgodna z przyjętymi przepisami szczegółowymi i warunkami.	Każdy wniosek jest oceniany przez Komisję i każda gwarancja oparta na polityce EFS jest przez nią zatwierdzana, pod warunkiem że gwarancja ta objęta jest programem operacyjnym, o którym mowa w art. 87 rozporządzenia (UE) nr [...], i że jest zgodna z przyjętymi przepisami szczegółowymi i warunkami.

Uzasadnienie

Zob. wyżej pkt 60 zaleceń politycznych.

Bruksela, 3 maja 2012 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO
